

© Editura EIKON

București, Str. Smochinului nr. 8, sector 1,
cod poștal 014606, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-49-0037-1

Coperta: tablou de Ion Mihalache
<https://www.facebook.com/Ion.Mihalache.ARTIST/>
Foto: Smaranda Mihalache

Tehnoredactor: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Alexandru V. Dan

*...Și nevăzuta mână scria
aceleași cuvinte cu alb iar și iar...*

E I K O N

București, 2019

Lumea orașului

Pomul copilăriei

Deodată am zărit
falnicul plop tânguindu-se
până la cer

de parcă tocmai eu trebuia să asist la acea
execuție exemplară

am închis ochii
și el s-a prăbușit
în mine
întru înviere

de-atunci, pe unde merg
crește, tot crește
și
când agață norii
plouă
a fericire

Căsuțele albastre

Încet
căsuțele noastre albastre
mor

Unde mor?
în poveste.
Mor de la noi în poveste;
înspre poveste mor și nu se mai văd,
acolo se sting de aici,
în povestea
care ne doare atât de mult!

Și unde ați fost voi atunci?
voi, fiecare
tocmai atunci?
Voi, care umpleați lumea...
De ce?
De ce ați lăsat
căsuțele albastre
să nu mai fie,
pentru totdeauna?

Grădina ta

Grădina ta
dimineața
era grădina mea
seara

cerul
a fost cu siguranță același
dar garoafele tale
la mine se vedeau a fi trandafiri

inima ta stângă a fost
inima mea dreaptă
ba chiar uneori
bunicile noastre ne spuneau câte-o poveste
în același timp

în irișii tăi
îți văd acum reflexia din proprii mei ochi
ca-ntr-o icoană în care pruncul din brațele unei sfinte
este ea însăși
în miniatură

să ne povestim, așadar!
să vedem câte ne-au omorât
atunci când ne-au dărâmat grădinile
în numele nesfârșitelor schimbări
pentru ei, necesare
pentru noi, reci dispariții
de aripi, de antene și de inimi,
să vedem
ce jumătăți ne vor mai rămâne

Am împușcat omul

Mai întâi am ochit leul
prima șansă putea fi ultima
am tras
și deodată un leu furios și-a făcut apariția

apoi inima mea a tânjit după un cerb
cum numai în basme se întâlnește
și iată-l chiar acolo
dintotdeauna
cu coarnele-pădure

totuși
trebuia să am grijă
gloanțele erau numărate
așa că a venit rândul vrăbiilor
să completeze notele
pe portativul firelor electrice
apoi al culorilor
să unească și să despartă
iarăși totul

iar la sfârșit
cu acea armă și cu acele gloanțe
care nu erau ale mele,
cu mine însumi,
care nicicând nu mi-am aparținut,
am ochit
omul

Cartografiere

Când nu ai cu ce fotografia
 ți se dezvoltă un obiectiv special
 membrana ochiului se dilată
 diafragma bate pulsul orașului:
 strada Timpului -
 inform-gălbejită
 unde în cafenele oamenii se joacă
 de-a încremenirea clipei
 (privind câte o cochile în gol)
 strada Plantelor - primăvăratec tropicală
 indiferent de anotimp,
 strada Țepeș - firește,
 un pâlc de burlane, turle și prăjini
 și la sfârșit
 strada Viselor:
 casele sunt visele celor ce le-au clădit cândva
 rămase în această lume din greșală
 asemenea unor vase-fantomă

Omul cu seară

Pe o stradă însorită a #miculuiparis
 trecea agale un domn cu pălărie și baston
 și era tot timpul seară în jurul lui
 ca un halou perfect conturat
 de marginea umbrelei
 sub care hieratic silueta lui pășea
 în acel weekend liniștit

În fața Ateneului se opri să se închine
 așa cum și mie îmi vine câteodată
 de parcă acolo ar exista încă
 vreo biserică de mult uitată.
 Apropiindu-ne unul de altul
 m-a privit îndelung și
 prin penumbra ce veșnic îl înconjura
 mi-a întins mâna
 - Și eu mă ocup cu decuparea momentelor
 i-am spus
 și ne-am zâmbit
 a deja-vu

decât ei ziceau/ ok și chiar le reușea dar ce să vezi/ din când în când le dispărea/ câte o mână sau o retină/ întotdeauna ceva rămânea înapoi/ dacă poți să-ți dai seama și atunci ca să mă salvez”

În final, secțiunea intitulată „Din pseudopsalmi” reunește un florilegiu de versuri din care se desprind tulpinile mărturisitoare ale credinței, asemuind frumuseții divine, omul. Poezia „Rugăciuni de început...”, care încheie volumul, poate fi privită ca o „ars poetică”: un mesaj ce tulbură inimile, se ridică din crepuscul și se revarsă cu o lumină puternică asupra oamenilor. În felul lui deosebit, poetul parcurge, cu pași timizi, însă nu nesiguri, căile tănuite ale cuvântului în mărturisire: „Tu ești adevărul/ și adevărul este peste tot/și până și asta tot Tu mi-ai spus-o...// Ai pus un punct/ Ai creat/ un punct/– singur, final/ peste trecut, artă, melancolii și aspirații”.

Constatăm, în creația poetică a lui Alexandru V. Dan, că literatura este o taină a cuvântului, pe care poetul o implică în imagini vizuale de un pastel care atrage sufletul, unde ochii inimii sunt cei care recreează materia lingvistică.

Aparent ușoară, lesnicioasă, poezia lui Alexandru V. Dan are tente superioare de meditație filosofică, o filosofie ancestrală a cuvântului întrupat (actualizabilă timpului în care creează poetul), în care duhul cuprinde omul, în care eul cosmic se înalță spre ceruri și coboară împrăștiat cu idei în egoul teluric, dăltuind cuvântul în adâncul inimii.

Ștefan Lucian Mureșanu,
profesor universitar, scriitor, filolog, etnolog

Cuprins

Lumea orașului

Pomul copilăriei	6
Căsuțele albastre	7
Grădina ta	8
Am împușcat omul	9
Cartografie	10
Omul cu seară	11
Ființă sălbatică tramvaiul	12
Darul constantei universale	13
Nu poți să iei cu tine râul,	14
prietene,	15
Despre smerenie numai de bine	16
la urgențe / la mușcați	18
pe stradă,	20
Un om își târa anii pe stradă	21
succesiuni	22
sens	23

Heavy Light

arc de boltă	26
Tablou de Dali	27
“Cătălin, copil de casă”	28
te iubesc spun ei	29
ai fi vrut ca ploaia să te mai surprindă,	30
poți să mă superi cât vrei	31
pui un titlu pe alb	32
aripi 1-4	33

flori 1-3	34
Post-it pe frigider	35
Toate în jur se metamorfozează	36
iubire	37
Secretul	39
Singurătate	40
în așteptarea îngerului zăpezii	41
Praful	42
Dumnezeu dacă te iubește	43
La curățenia de iarnă îngerii	44
Aceluia care este / și nu mai este	45
Duminică de duminică la 4 ace	46
În mii de ani țărâna români	47
În cimitir	48
Rugăciunea	49
Mi-ai dat în dar	50
Tablou inițiat	51

7 gotice

in-credo	54
Obligați	55
<i>Danse macabre</i>	56
Mesaje	59
Criminalul, demonul și îngerul morții	60
România	61
Oamenii de zăpadă	62
Lup negru	63

În joacă

Eroul	66
Iubire	67
Metafora	68
Într-un poem	69
Q1 - Q2	71
Q3 - Q3	70
Două povești la cafeaua de dimineață	72
luna	73
per-ficțiune	74
inima	75
ce s-ar întâmpla oare	76
Cuvintele	77
Despre cântecul peștelui	78
con-joncțiuni	79
vedea	80
am văzut balaurul -	80
Joc final	81
Ultima poveste	82

Scurte / 83

“Din pseudopsalmi” / 105

Referințe critice / 121

Joaca de-a cartea	121
Lumea în jocul de cuvinte	123